

ሰንበት ዘክረምት

ሓምለ 1 2010 ዓ.ም. (7/8/2018)

“ንቃል አምላክ ሰሚዕካ ምክክል”

መዝሙር ዘክረምት፡ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም. . . . . ።

ንባባት፡ 2 ቆሮ 12፡ 710፥ ያዕ. 5፡ 12-ፍ፥ ግ.ሐ. 27፡ 6-15፥ ማር 6፡ 1-7

ምስባክ፡ ዘይገለብቦ ለሰማይ በደመና ወያስተዴሉ ክረምተ ለምድር፤ ዘያቦቀሉ ሣዕረ ውስተ አድባር። “ንሰማይ ብደመና የጎልብቦ፤ ንምድሪ ዝናም የሰናድወላ፤ አብ ንቦታት ሣዕሪ የብቁል”። መዝ. 147፡ 8።

መዝሙር፡ ዝናም የድምጽ እሞ እንኪዘንም ጥሙያት ይጸግቡ ድኻታት ይሕጎሉ. . . ንሰንበት ብሰላም ቀደሳ አብ ዓዓመት ክረምቲ ይኸፍተላ።

ዘሎናዮ እዋን ክረምቲ እዩ ከምዚ ሎሚ ዋሕዲ ዝናም ከይበርትዎ ወርኒ ሓምለ ብግሜን ጥፍጢፍታን ከፍዕን እዩ ዝፍለጥ ነሩ። ክረምቲ ወላእኳ ብኹሉ ክቢድ እንተ ኾነ ናይ ተሰፋን ሓጎስን እዋን እዩ። ሓረስታይ ይኹን ካልእ ንመጻኢ ዓመት ዝኸውን እኽልን ካልእ ዘድልን ነገራት ዋሕስ ዝረኽቡሉ ስለ ዝኾነ ፍሉይ እዋን እዩ። ምስ መንፈሳዊ ሕይወትና ክነዘምዶ ከሎና አምላክ በብእዋኑ ክንርድኦን ክንሰምዖን ኢሉ ምልክታት ይህበና። ዝናም በረኽትን ጸጋ አምላክን ዘዘኻኸር እዩ። ሎሚ እውን በረኽት አምላክ በብእዋኑ ይውሃበና ኣሎ እቲ ጸገም ክንርእዮ ዘይምክክልና ጥራሕ እዩ። አብ ቤትና አብ ማእከልና ዝተፈላለዩ ተአምራት እናተገብረ እንከሎ ስኣን ምርኣይናን ምልላይናን ጸጋታት ይሓልፈና ኣሎ ስለዚ ክንርኢ ፍቓደኛታት ንኹን።

ንኢየሱስ ምፍላጥ፡

ወንጌል ኢየሱስ ናብታ ዝዓበየላ ዓዲ ናብ ናዝሬት ምስ አርድእቱ ከይዱ፤ አብኡ ከም ኩሉ ጽኑዕ አማናይ አይሁዳዊ አብቲ ቤተመቐደስ ብሰንበት ሰቢኹ፤ ደቂ ዓዱን አብኡ ብዝነበሩን ብስብከቱ ብዕምቕ ፍልጠቱን ዘረባኡን ብዝገበሮ ተአምራታቱን ብኹሉ ብዙሕ ተገረሙ።

ካብ ኩሉ ዝገረምም ንሱ መን ምዃኑ ይፈልጡ ስለዝነበሩ እዩ፤ ንሱ ወዲ ዮሴፍ ጸራባይ ወዲ ማርያም ኩሎም አዝማዱ ምስኦም ዝነበሩ ዝፈልጥዎ ብሓንሳብ ምስኦም ዝዓበየ ስለ ዝኾነ ምቕባሉ አብዮም። ንሶም ነቲ ብንእስነቱ ዝፈልጥዎ፤ ነቲ ቅድም ዝርእይዎ ዝነበሩ ጥራሕ ይርእዩ ነሮም ስለዚ ክቕበልዎ ጸጊምዎም። ብዙሓት አብ ደቂ ሰብ ንኢየሱስ በቲ ቀደም አብ ንእስነቶም ብዝቐሰምዎ ትምህርቲ ዝፈልጥዎ ይመስሎም ኸዑ ንፈልጦ ይብሉ ስለዚ ነቲ ናይ ወንጌል ኢየሱስ ዘይኮነስ ንሶም ዝፈልጥዎ ኢየሱስ ይደልዩ። ንሓደ ነገር ከም ልምዲ ገርካ ምስ እትወስዶ ጥቕሙን ሓቀኛ ትርጉሙን ተጥፍኡ። ኢየሱስ መን ምዃኑ ክትፈልጥ መንነቱ ክትፈልጥ ኣሎካ። ሓቀኛ ነብይ ክተለሊ ቀሊል አይኮነን ምክንያቱ ገለ ሰባት ብስም አምላክ ዘስተምህርዎ ንርኢ ኸዑ ሓቅነቱ የጸግመና።

እዞም ደቂ ዓዱ ንኢየሱስ በቲ ዝነበሮም ናይ ንእስነቱ ፍልጠት ነቲ ሓቀኛ መንነቱ ወላእኳ ዝገበሮ ተአምራት እንተ ረኣዩ ምእማን አብዮም። ንኣኦም ኢየሱስ ወዲ ዮሴፍ ወዲ ማርያም ከም ማንም

ወዲ ዓዶም እምበር መድኃኒ ፈጣሪ ምዃኑ ጌና ክፈልጥዎ አይከአሉን። ኣብ ቅድሚኦም ንዘሎ ሓቂ ክርእዩ አጽጊምዎም ሽዑ ኢየሱስ ሓዲግዎም ከይዱ።

ንሕና ካብ ሰብ ናዝሬት ዝተፈለና አይኮናን፤ ተመሳሳይ ነገራት ኩሉ ግዜ ይገጥሙና እዩ። አምላኽ ብሰባት ብእንፈልጦም ይዛረቡና፤ ብዝገጥሙና ነገራት ይዛረቡና፤ በቲ ኣብ ከበቤና ዝርከብ ነገራት ይዛረቡና። ደጋጊምና ድምጹ አይነላልይን ምኽንያቱ በቲ ንሕና ብዙሕ እንፈልጦ ገሩ ስለ ዝዛረቡና ገለ እዋን እውን ብዘይንፈትዎ ገሩ ይዛረቡና ገለእዋን እውን ብዘይንፈልጦም ሓዲስን ጋሻ ነገር ገሩ ይዛረቡና። ንሕና ግን ንመልእኽቲ አምላኽ ክነላሊ የጸግመና። ክትርኢ ዓይኒ ሕልናኻ ክትከፍት ይግባእ። ሓቀኛ አማናይ ሰብአዊ ድኽመቱ ይእመን እዩ። ድኽመትና ካብ ምእማን አይዓግተናን እዩ።

ኢየሱስ ብሰንኪ ዕውረቶም ሓንቲ ካብቲ ዓበይቲ ነገራት ዝገብሮ ዝነበረ አይገበረን። ልዑም ካብኡ ዓጽዮም፤ ንሕና ክንደይ ግዜ ልብና ንፍቕሪ አምላኽን ንምሕረት ሓጢአትናን ዓጺና ንኸውን ምኽንያቱ ክነለልዮ ብፍሉይ ሰብ ወይ ኩነታት ስለ ዘይንደሊ። እንተኾነ አምላኽ በዚ ሰብ እዝን በዚ ተመክሮን ጥራሕ እዩ ክበጽሓና ዝኽእል። ንድርቅና ልዑም ምስ ረአየ ኢየሱስ ነብይ ኣብ ሃገሩ አይከብርን እዩ ኢልዎም። ጓኖት ንቃላቱ ተቐቢሎም ሰሚዖም እቶም ናቱ ግን ነጺጎሞ። ነዞም ዝነጽጉ እንመልስ ንሕና ኢና። ንሕና ሰበኽቲ ኢና። ኩልና ክንሰብኽ ጸጋ ተዋሂቡና እዩ።

ንጸጋ አምላኽ እንተ ነለሊ ሕይወትና ምቕየርና። ኢየሱስ ነታ ሳምራዊት ሰበይቲ ህያብ አምላኽን እቲ አስትይኒ ዚብለኪ ዘሎ መን ምዃኑ እንተ ትፈልጥሱ ንስኺ ምለመንክዮ ነርኪ፤ ንሱ ኸአ ማይ ሕይወት ምሃበኪ ነሩ (ዮሐ 4:10) እናበለ ንኢየሱስ ብዘይምልላይና እነጥፍኦ ጸጋ ገለጹልና። ሎሚ እውን ኢየሱስ ክነለልዮ ይደሊ ኣሎ። ልብና ኣድሪቕና ብሰብአዊ ስምዒትን ርድኢትን ጥራሕ አይንድለዮ፤ ኣብ ውሽጢ ሕልናና ኣቲና አምላኽ ንዝሰደለይ ዘሎ ጸጋን በረኽትን ኣለሊ ዘሎኹ ኢልና ንርእስና ንሕተት።

ዕጫ ናይ ሰባኽ ወንገል ወይ ነቢ፡

ኩሎም ኣብ ስብከተ ወንጌል ዝወፍሩ ከስተውዕልዎ ዝግባእ ነገር ኣሎ፤ ነብይ ብአምላኽ ንቃል እግዚአብሔር ክሰብክ ክነግር ዝልኦኽ እዩ። ንህዝቢ ቃል አምላኽ ክሰምዑ ዝነግር፤ ሕይወቶም ክልውጡ እሞ ኣብ ሓቅን ፍቕርን ክምስረቱ ይጽውዕ። ኣብ ዝሓለፈ ብሉይ ኮነ ሓዲስ ኪዳን እንተ ረኤና ነብያት ብዙሕ ተቐውሞ ይገጥምዎ ከምዝነበረ፤ ጽልኢ ገለ እዋን እውን ሞት ይግጥምዎ ከምዝነበረ ንፈልጥ። ኣብ ነብይ ሕዝቅኤል (2:2-5) ጽቡቕ ኣብነት ኣሎና፤ ንሱ ብእግዚአብሔር ንደቂ እስራኤል ኣብ ስደት እንከሎዉ ናይ አምላኽ መልእኽቲ ክነግር ተላኢኹ፤ አምላኽ ብቐሊል መልእኽቱ ከምዘብጽሕ ተስፋ አይጎበን። ናብቶም ነአይ ዝጠለሙ እስራኤላውያን እልእከካ ኣሎኹ ናብ ከድዓት ዓልውቲ ገጸም ካባይ ዝኸወሉ ናብአም እሰደካ ኣሎኹ ይሰምዑኻ አይሰምዑ እዞም ዓለውቲ ኣብ መንግሥም ነብይ ከም ዘሎ ክፈልጡ ይግባእ እናበለ ለኦኹ።

ከም ሕዝቅኤል ነብይ ነፍሲወከፍና ካብ አምላኽ ዝውሃበና መልእኽቲ ኣሎና። እቲ እሕቶ ኣበሎ እቲ መልእኽቲ ወይ ተልእኮ? መልሱ ቀሊል እዩ። ኣብዚ እዋን ኣብ ኩሉ ክበጽሕ ዘለዎ መልእኽቲ ኣሎ። ኣብዚ ብዓለማዊ መንፈስን ንሓቂ ብምጥላም ዝበላሾ ዘሎ ዓለምና፤ ኣብቶም ልዑም ደሪቕ ንፍቕሪ ንሰላም ንምሕረት ምቕባል ዝኣብዩ ዘለዉ መልእኽቲ አምላኽ ክነብጽሕ፤ ኣብ ስድራና ኣብ ኣሕዋትናን ኣሓትናን ዝበጽሕ መልእኽቲ ኣሎና። ሎሚ ካብ ዘመናት ብዝልዓለ ኣንጻር አምላኽ፤ ኣንጻር ተፈጥሮ፤ አምላኽ ዝሰርዓልና ሕግታትን ኣንጻር ኩሉ ሞራላዊ ሕይወትን

ባህልታትን ዝወረሰናዮ እንኸደሉ ዘመን ኢና ዘሎና። ስለዚ ከምቲ ኣምላኽ ንሕዝቅኤል ዝተዛረበ ሎሚ ንኣና ይዛረበና ኣሎ ንስምዓዮ።

ሕሰብ እንተ ኣበልና ዘገርም እዩ መልእኽቲ ሓቂ፣ ፍቕሪ፣ ግርዛዕ፣ ነጻነት፣ ሰላም ዝጽውዕ ምንጻግ፣ ብኣንጻሩ ጽልኢ ቂምታ ናዕቢ ብዝያዳ ክሰፍን ክትርኢ ከሎኻ። እዚ ኩሉ ጊዜ ዝገጥም እዩ፣ ኣብ ብዙሕ ክፍለ ዓለም ሓቂ ግርዛዕ፣ ነጻነት ኣይፍተዎን እየን ምኽንያቱ እቶም ነዚ ዘይቅበሉ ፍርሕን ስግኣትን ስለ ዝፈጥሩሎም። ካልእ ዝገርም ዘሎ ገለ ሰባት ናቶም ትርጉም ሂሮም ካብኡ ክርሕቁ ይፍትኑ ወይ ከኣ ጨሪሾም ብዛዕብኡ ክሰምዑ ኣይደልዩን። በዚ እዮም ብዙሓት ክርስትያን ከምኡ ፈተውቲ ሓቂ ምእንቲ ሓቂ፣ ነጻነት፣ መሰል ዝሞቱ። ንኣብነት ኩሎም ምእንቲ ሃገርና ዝሞቱ፣ ማርቲን ሉቴር ኪንግ ንማዕርነት ኩሎም ደቂ ሰብ ስለዝመገተ፣ ማህታማ ጋንዲ ምእንቲ ኩሎም ብዘይ ኣፈላላይ ሂንዱ ኣስላም ስለዝመገተ፣ ኣቡነ ኦስካር ሮሜሮ ንድኻታት ስለ ዝተጣበቑ፣ ኩሎም መይቶም። ደቂ ሰብ ንጽቡቕ ኣብዩ ንክፉእን ዘዋርዶን ነገራት ክመርጽ ይቐሎ እዚ ኸኣ ኣብ መገዲ ጥፍኣት ዝወስድ እዩ። ኣብ ርእሰና ንመለስ እሞ ንሕተት ኣብ ሕልናይ ክቕበሎ ዝግብኣኒ ግን ነጺገዮ ዘሎኹ እንታይ ኣሎኒ ኢልና ምስ ርእሰና ንዛተ።

ኩልና ነብያት ሓቂ ክንከውን ዝተጸዋዕና ኢና።

ኩልና ኩሉ ግዜ ክንዝከር ዝግባእ ጉዳይ እዩ። ነፍሲ ወከፍና ብዝተቐበልናዮ ጸጋ ጥምቀት ምኽንያት ነብያት ክንከውን ጽዑዓት ኢና። ኩልና መልእክቲ ወንጌል ክንዝርግሕ ማለት ንስድራና፣ ኣብ ሥራሕና፣ ኣብ መንጎ ኣብ ዕርኽቱና፣ ኣብመንጎ ሕብረተሰብና ኣብ ኩሉ ንስብከት ክንወፍር ትሑዛት ኢና።

ዝገጥመና ብዘየገድስ ንሓቂ፣ ንፍቕሪ፣ ንግርዛዕ፣ ንነጻነት፣ ንመሰል፣ ክብሪ ሰብን፣ ክንሰብኽን ክንከላኸልን ስንድዋት ክንከውን ይግባእ። ኣብ ገለ ነገራት ኣብ ዘተ ወይ ስምምዕ ክነእትዎ ዘይንኸእል ነገራት ኣሎ ገለ እዋን እውን ብሱቕታ ክንሓልፎ ዘይግብኣና ነገራት ኣሎ። ገለ እዋን ንፈርሕ ወይ ከኣ ይኸብደና ብቑዓት ከምዘይኮና ይስምዓና ንሓቂ ካባና ነርሕቻ። ነዚ መተባብዒ ዝኾነና ካብ መልእኽቲ ጳውሎስ ክንረኽቦ ንኸእል። ንሱ ኣብ ተመክሮ ሕይወቱ ገለ እዋን ኣብ ስብከቱ ብርቱዕ ዕንቅፋትን ፈተናን ይገጥሞ ከም ዝነበረ ይገልጽ። ንኣምላኽ ነዚ ካብኡ ከርሕቕ ይልምን። እንተኾነ ዝተዋህቦ መልሲ ዘገርም እዩ። እቲ ንሱ ይሕግዘኒዩ ኢሉ ዝሓተቶ ክሕግዞ ኣይምኽኣለን። ስለዚ ንኹሉ ድኽመቱ ይቕበል ኣብ ድኽመቱ ናይ ክርስቶስ ሓይሊን ብርሃንን ብዝያዳ ኣብኡ የንጸባርቑ። ከምዚ እናበለ ይገልጽ “ነዚ ስቓይ ካባይ ኣርሕቆ ኢለ ንጎይታ ሠለስተ ሳዕ ለመንክዎ ንሱ ኸኣ ኃይለይ ኣብ ድኽመይ እዩ ዝግለጽ እሞ ጸጋይ ይኣኸለካ በለኒ ስለዚ ክርስቶስ ኣብ ልዕሊይ ምእንቲ ኺኃድር ብብዙኅ ታሕጓስ ብድኽመይ ክምካሕ እየ እምብእርከስ ምስ ዝደክም ሽዑ እየ ዝብርቱዕ እሞ ምእንቲ ክርስቶስ ኢለ ብድኽም ብጸርፊ፣ ብኃሳር፣ ብሰደት፣ ብጸበባ እሕጎስ ኣሎኹ”። እዚ እዩ ናይ ሓቀኛ ተኸታል ክርስቶስ ድምዒ፣ ንሱ ከምተሰባራይ ብጭቃ እተሰርሐ ዕትሮ እዩ፣ ግን ብጸጋ ኣምላኽ ንኹሉ ይኸእሎ።

ብዘሎና ድኽመት ማለት መንፈሳዊ፣ ስነ-እምነት፣ ህብረተሰብኣዊ፣ ኣካላዊ ድኽመትና ክንዕገት ኣይግባእን። ኣምላኽ መጋበሪ ድሕነት ክንከውን ድላይ እዩ። ንሱ ኣብ መንጎና ደው ክብል እዩ ሽዑ ዘድልዩና ክህበና እዩ። ናይ ቤተክርስትያን ስብከት ብሕጉስ መንፈስ ብህዝቢ ተቐባልነት ምስ ረኽቦ ሽዑ ናይ እቲ ዝሰበኽናዮ ሓቅነትን ፍረን ክንርኢ ኢና።

ሎሚ እውን ኢየሱስ ኣብ መንጎና ኣሎ። ጠለት ክረምትን ዝርኣ ዘሎ ናይ ሰላም መዝሙርን ናይ እዋና ምልክት ህላዌ ኣምላኽ ኣብ መንጎና ገርና ክንወስዶ ንኸእል። ተቐበልቲ ሓቅን ሰላምን ኮና ንንጉሠ ሰላም ልብና ንኸፈተሉ። ዕጹው ልቢ ኣብኡ ምሕረት ስለ ዘይርከብ ኩልና ብፍላይ ነቶም

ልብና ዓጺናሎም ዘሎና ንኸፈተሎም ልዕሊ ኹሉ ኸአ ነቲ ፍቕሪ ዝኾነ አምላኽ ልብና ንኸፈተሉ።

አብ ጉዕዞ ጸገማት ክጓነፈና ባህርያዊ እዩ ብጸገም ከይተሰነፍና አብ ጸጋ አምላኽ አሚና ኦ ፈቃር አምላኽ ክንሰምዓካን ንኹሉ መልእክትታትካ ሰሚዕና ክንክእል ኣግዘና ብፍሉይ ጸጋ ሰላምን ርሑስ ክራማትን ሂብካ ሕጉስ ሕይወት ኢልና ብምሉእ ልብና ንጸሊ።

ኦ ኪዳነ ምህረት አደና ኩሉ ጊዜ ጠበቓና ኢኺ እሞ ንወድኺ ልምንልና ንበላ።

አባ ንጉሠ ፍሥሐ